

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 64

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 30 ianuarie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 962 din 20 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și ale art. 1, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.....	2-5	privind asistența medicală pentru membrii forțelor armate și dependenții lor	10-11
Decizia nr. 1.009 din 27 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II — art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar	6-7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 1.043 din 11 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) pct. 37 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.....	7-9	6.239/2012. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2013—2014	12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
27. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii privind asistența medicală pentru membrii forțelor armate și dependenții lor, semnat la Washington la 6 septembrie 2012.....	10	7. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale pentru aprobarea unei licențe de dare în administrare și pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 431/2012 privind aprobarea unor licențe de explorare	12
Acord între Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii		ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
		2. — Ordin privind aprobarea Regulamentului de autorizare a furnizorilor de energie electrică și gaze naturale în vederea accesului la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pe platforma comună, conform Regulamentului (UE) nr. 1.031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității	13-15
		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
		765/2012. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale LOYAL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 962**

din 20 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și ale art. 1, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Simina Gagu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor articolului unic din Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și ale art. 1, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Gheorghe Iliescu în Dosarul nr. 3.728/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 980D/2012.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, consilierul juridic Mihai Ionescu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a transmis note scrise prin care susține admiterea criticii de neconstituționalitate, reiterând argumentele invocate în fața instanței de judecată, și menționează că, în absența punctelor de vedere ale autorităților publice, cauza nu trebuia pusă pe rol.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.085D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Octavian Bălan în Dosarul nr. 10.396/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, consilierul juridic Mihai Ionescu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a transmis note scrise prin care susține admiterea criticii de neconstituționalitate, reiterând argumentele invocate în fața instanței de judecată, și menționează că, în absența punctelor de vedere ale autorităților publice, cauza nu trebuia pusă pe rol.

Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul părții prezente este de acord cu măsura conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.085D/2012 la Dosarul nr. 980D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu urmăresc angajarea vreunei răspunderi juridice, ci deconspirarea Securității.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 159 din 23 februarie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.728/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor articolului unic din Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității și ale art. 1, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Iliescu într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității.

Prin Sentința civilă nr. 2.328 din 2 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 10.396/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor articolului unic din Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității și ale art. 1, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Octavian Bălan într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile legale criticate au menirea de a crea un „*venin neconstituțional*”, care generează dispute și tensiuni generatoare de conflicte.

Astfel, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității păstrează atât caracterul de organ de specialitate, autoritate administrativă autonomă, cât și cel de organ cvasi-judecătoresc, având o natură juridică incertă care îl plasează în afara Constituției. Menținerea atribuțiilor Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în ceea ce privește funcția

de anchetă și de apreciere juridică, cu aplicarea de măsuri colective și necenzurate de instanța judecătorească, încalcă principiul prezumției de nevinovăție, instituindu-se răspunderea morală și juridică colectivă.

Autorii excepției arată că activitățile din trecut au fost desfășurate conform sistemului constituțional de la acea dată, atribuțiile de serviciu au rezultat din lege, iar ordinele militare permise conform regulamentelor în vigoare au fost îndeplinite pentru aplicarea legii, și nu în nume personal. De aceea, încadrarea situațiilor juridice conform reglementării contestate înseamnă încălcarea principiului neretroactivității legii, iar faptul că o parte din cetățenii României și, mai ales, militarii din fostele sau actualele servicii de informații sunt condamnați prin apelativul de „*terorist împotriva cetățenilor țării*” contravine dispozițiilor constituționale și internaționale privind egalitatea în drepturi.

De asemenea, utilizarea unor termeni precum „*poliție politică*”, ca de altfel întregul conținut al definițiilor și textelor din aceste reglementări, incită la sancțiuni colective și, prin urmare, este neconstituțională.

Etichetarea unei persoane cu apelativul „*terorist împotriva cetățenilor țării*” și afișarea pe internet a unor înscrisuri unilaterale afectează grav valorile fundamentale, iar faptul de a publica numele unor militari confirmă că măsura are caracter represiv, afectează viața de familie și demnitatea umană, fără ca persoana vizată să se poată apăra în vreun fel.

Totodată, cuprinderea în sfera persoanelor vizate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a tuturor categoriilor profesionale sau a persoanelor ce ocupă anumite funcții determină izolarea acestora, îndepărtarea din profesii și funcții.

Pe de altă parte, textele de lege criticate reprezintă o tortură psihică la adresa oricărui militar, echivalentă cu un tratament inuman și degradant, contrar art. 22 din Constituție.

În același timp, sunt încălcate dispozițiile art. 26 alin. (2) din Constituție, deoarece apărarea ordinii publice sau a bunelor moravuri reprezintă funcții ale statului, care se exercită prin organe, structuri, instituții și persoane, prin intermediul unor mijloace și metode specifice, ce nu pot fi considerate acte de terorism împotriva cetățenilor țării.

Reglementările invocate încalcă și libertatea opiniilor, spiritul de toleranță și de respect reciproc și, în același timp, incită la defăimarea țării, la ură națională, discriminare și violență publică, contrare bunelor moravuri, care lezează demnitatea, onoarea, viața particulară și propria imagine.

Autorii arată totodată că activitățile militare de apărare și cele privind asigurarea siguranței naționale conduc la anumite restrângeri ale unor drepturi sau libertăți, fără a putea fi considerate însă contrare art. 53 din Constituție.

Mai mult, potrivit susținerilor autorilor excepției, domeniul de reglementare contestat ca fiind neconstituțional nu este prevăzut de art. 73 din Constituție.

Autorii mai susțin că prevederile de lege criticate cuprind reglementări încărcate de subiectivism, generice, prin care este exclusă prezumția de nevinovăție a militarilor, se creează discriminări cu privire la dreptul la muncă și se încalcă dreptul la apărare. Se instituie o adevărată sancțiune colectivă de calomniere și stigmatizare. Simpla apartenență la o structură militară a unei persoane constituie, în concepția legislativă criticată, o prezumție absolută de vinovăție colectivă, indiferent de modul cum s-a acționat în serviciul ori funcția deținută.

În fine, autorii susțin că, în raport cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, nici contextul istoric și nici experiența României nu justifică necesitatea unei ingerințe de genul celor promovate prin reglementările criticate.

În susținerea neconstituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt invocate Decizia Curții

Constituționale nr. 820 din 7 iunie 2010 și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în Cauza *Partidul Comuniștilor (Nepeceriști) și Ungureanu împotriva României*, 2005.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale a căror constituționalitate este criticată nu aduc atingere în substanța acestora dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 15, 16, 21, 22, 23, 30, 53, 54, 55, 57 și 126 din Constituție. Invocă în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale (spre exemplu, Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009 și Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009).

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, în Dosarul nr. 1.085D/2012, arată că își menține punctul de vedere reținut în jurisprudența Curții Constituționale (spre exemplu, deciziile nr. 530 din 9 aprilie 2009, nr. 815 din 19 mai 2009, nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009, nr. 436 din 15 aprilie 2010, nr. 209 din 15 februarie 2011 și nr. 159 din 23 februarie 2012), exprimat în sensul constituționalității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 și Legii nr. 293/2008. În Dosarul nr. 980D/2012, Avocatul Poporului nu a comunicat punctul său de vedere.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008, precum și ale art. 1, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

Prevederile art. 1 din ordonanța de urgență criticată reglementează dreptul de acces la propriul dosar întocmit de Securitate, precum și la alte documente și informații care privesc propria persoană, art. 7 se referă la nota de constatare întocmită cu privire la existența sau inexistența calității de lucrător al Securității ori de colaborator al acesteia pentru persoana care a făcut obiectul verificării, art. 8 cuprinde posibilitatea Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a aproba sau infirma nota de constatare, ulterior luării în discuție a acesteia, iar art. 11 stabilește reguli procedurale referitoare la acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia introdusă la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept, democratic și social

și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 15 privind universalitatea, art. 16 alin. (1)—(3) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1), (3) și (4) privind accesul liber la justiție și jurisdicțiile speciale administrative, art. 22 alin. (2) privind interzicerea torturii și a oricărei pedepse sau tratament inuman ori degradant, art. 23 privind libertatea individuală, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 26 alin. (2) privind dreptul persoanei fizice de a dispune de ea însăși, art. 29 alin. (1) și (2) privind libertatea gândirii și a opiniilor, libertatea credințelor religioase, precum și a conștiinței, art. 30 alin. (6) și (7) privind limitele libertății de exprimare, art. 31 alin. (3) privind limitele dreptului la informație, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 54 privind fidelitatea față de țară, art. 55 privind apărarea țării, art. 73 alin. (3) privind domeniile de reglementare prin lege organică, art. 116 privind organizarea ministerelor și a altor organe de specialitate, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției și art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ.

De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. c) privind lipsirea de libertate, art. 7 alin. (2) — *Nicio pedeapsă fără lege*, art. 8 alin. (2) privind limitele dreptului la respectarea vieții private și de familie, art. 9 alin. (2) privind restrângerea libertății de gândire, de conștiință și de religie, art. 10 alin. (2) privind limitele libertății de exprimare, art. 14 — *Interzicerea discriminării* și art. 15 — *Derogarea în caz de stare de urgență*, cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispozițiile art. 2 alin. (1) privind interzicerea discriminării, art. 3 privind dreptul la viață, la libertate și la securitatea persoanei, art. 5 privind interzicerea torturii, pedepselor sau tratamentelor crude, inumane sau degradante, art. 7 privind egalitatea în fața legii, art. 19—21 privind dreptul la libertatea opiniilor și exprimării, libertatea de întrunire și de asociere pașnică și dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale și dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa, dispoziții cuprinse în Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 19 și 25 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 2 și 4 din Convenția nr. 111/1958 a Organizației Internaționale a Muncii privind discriminarea în domeniul forței de muncă și exercitării profesiei, art. 1 și 2 din Convenția nr. 122/1964 a Organizației Internaționale a Muncii privind politica de ocupare a forței de muncă, precum și art. E din partea a IV-a a Cartei sociale europene, revizuită.

Referitor la susținerea autorilor în sensul că soluționarea excepției nu poate avea loc în absența punctelor de vedere ale autorităților publice, Curtea precizează, mai întâi, că art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, instituie doar o posibilitate, o vocație a autorităților publice de a formula un punct de vedere referitor la excepția de neconstituționalitate, fără a stabili o obligație în acest sens. În plus, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională este independentă față de orice altă autoritate publică [...]*”, astfel încât Curtea nu este ținută, în soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate, de punctele de vedere exprimate de autoritățile publice. Cu atât mai mult, lipsa acestor puncte de vedere nu împiedică exercitarea controlului de constituționalitate (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1.600 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 14 februarie 2012).

Examinând critica de neconstituționalitate a Legii nr. 293/2008, formulată în raport cu art. 73 alin. (3) din

Constituție, Curtea reține că exigența reglementării prin lege organică există atât în cazul domeniilor prevăzute expres de art. 73 alin. (3) lit. a)—s) din Constituție, precum și în cazul celorlalte domenii pentru care în Constituție se prevede adoptarea de legi organice, potrivit dispozițiilor constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. t). Unul dintre aceste domenii îl constituie înființarea autorităților administrative autonome, astfel cum prevede art. 117 alin. (3) din Constituție.

Așa fiind, Curtea constată că prin Legea nr. 293/2008 a fost aprobată cu modificări și completări Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, act normativ al cărui obiect de reglementare îl constituie instituirea regulilor privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și funcționarea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, aflată sub controlul Parlamentului.

În aceste condiții, Curtea constată că, în raport cu obiectul și conținutul său, legea supusă controlului de constituționalitate face parte din categoria legilor organice, fiind în concordanță cu dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. t) din Legea fundamentală.

În continuare, examinând celelalte critici de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat în numeroase cazuri asupra prevederilor de lege criticate, constatând că acestea nu contravin dispozițiilor constituționale și convenționale invocate.

Astfel, Curtea a reținut, ca apreciere generală, că, față de Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, declarată neconstituțională prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a produs o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității. Curtea a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 urmărește deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010, și Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

Totodată, Curtea a observat că, urmărind să înlăture orice echivoc de natură să genereze interpretări speculative, susceptibile de a aduce atingere onoarei și demnității persoanei, legiuitorul a înțeles să dedice întregul articol 2 din ordonanța de urgență definirii termenilor cu care aceasta operează (a se vedea Decizia nr. 1.074 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 14 octombrie 2009).

Curtea a mai reținut că stabilirea elementelor care trebuie întrunite pentru ca o persoană să fie calificată de instanța judecătorească drept lucrător sau colaborator al Securității nu încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii, de vreme ce efectele atribuirii unei astfel de calități se produc numai pentru viitor, din momentul intrării în vigoare a reglementării legale, fără a angaja răspunderea juridică (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 12 ianuarie 2010, și Decizia nr. 127 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 9 martie 2010).

Totodată, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a realizat o reconfigurare a Consiliului

Național pentru Studiarea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, a cărei existență se întemeiază pe dispozițiile art. 116 alin. (2) și art. 117 alin. (3) din Legea fundamentală. Această autoritate este lipsită de atribuții jurisdicționale, iar actele sale privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată.

Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură să plaseze Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității în afara cadrului constituțional și să confere acestuia rolul de instanță extraordinară (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009, și Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009).

În cadrul acțiunii în constatare promovate de Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității, pârâțul nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul pe baza căruia să pronunțe soluția (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.415 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 28 noiembrie 2011).

De asemenea, legitimarea procesuală a Consiliului Național pentru Studiarea Arhivelor Securității de a introduce cererea în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității izvorăște din înseși prevederile legale care reglementează activitatea de deconspirare a Securității și se justifică prin interesul general pe care, în actualul context istoric, societatea românească îl manifestă față de consemnarea publică a celor care au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că acțiunile promovate de Consiliu nu tind la obținerea unei condamnări judiciare, consecința acestora rezumându-se la simpla aducere la cunoștința publică a soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești (a se vedea Decizia nr. 1.380 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2011).

În ceea ce privește susținerea privind încălcarea principiului egalității în drepturi, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate nu instituie niciun privilegiu sau nicio discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabile tuturor persoanelor aflate în

ipoteza normei (a se vedea Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 26 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut că normele supuse controlului de constituționalitate asigură un raport rezonabil de proporționalitate între interesele concurente implicate, precum și un just echilibru între respectarea dreptului la viață intimă, familială și privată, pe de o parte, și a dreptului la informație, pe de altă parte, fiind create premisele valorificării acestor drepturi în concordanță cu exigențele proprii unui stat de drept, garant al valorilor supreme în spiritul idealurilor Revoluției din Decembrie 1989, potrivit art. 1 alin. (3) din Constituție (a se vedea în acest sens Decizia nr. 211 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 29 mai 2012).

În fine, Curtea a constatat că prevederile legale criticate privind promovarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, pe calea contenciosului administrativ, nu reglementează controlul judecătorec al unor acte de comandament cu caracter militar. Controlul legalității sau temeiniciei unor astfel de acte excedează cadrului normativ al ordonanței de urgență criticate, obiectul de reglementare al acesteia fiind în mod univoc menționat, și anume „*accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității*” (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 219 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 24 aprilie 2012).

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de acestea, Curtea constată că raportarea criticilor de neconstituționalitate la Legea lustrației privind limitarea temporară a accesului la unele funcții și demnități publice pentru persoanele care au făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, act cu conținut normativ distinct, care a făcut obiectul controlului de constituționalitate *a priori*, fiind declarată neconstituțională (a se vedea Decizia nr. 820 din 7 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 23 iunie 2010, și Decizia nr. 308 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012), precum și la celelalte dispoziții constituționale și din actele juridice internaționale invocate nu are relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și ale art. 1, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Gheorghe Iliescu în Dosarul nr. 3.728/2/2011 și de Octavian Bălan în Dosarul nr. 10.396/2/2011, dosare ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.009

din 27 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II — art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II — art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Nicolae Bucur în Dosarul nr. 1.002/118/2012 al Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.367D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 3.071 din 14 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.002/118/2012, **Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II — art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar.**

Excepția a fost ridicată de Nicolae Bucur cu prilejul soluționării unei cauze în contencios administrativ, având ca obiect constatarea nelegalității dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 283/2011, prin care au fost modificate dispozițiile art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege prin care se arată că în anul 2012 nu se mai acordă indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 încalcă dreptul la libera circulație, dreptul la viață intimă, familială

și privată, accesul la cultură, dreptul la ocrotirea sănătății, libertatea economică și nivelul de trai. În acest sens, arată că lipsirea beneficiarilor acestor indemnizații de un suport financiar sigur pe tot parcursul anului 2012 afectează exercitarea drepturilor fundamentale mai sus arătate din cauza restricțiilor de ordin financiar pe care vor trebui să le suporte.

Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.576/2011.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere referitoare la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 1.576/2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II — art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010. Aceste dispoziții au fost introduse prin Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011, și au următorul conținut: „*În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.*”

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat aduce atingere următoarelor prevederi ale Constituției: art. 25 privind dreptul la liberă circulație, art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată, art. 33 referitor la accesul la cultură, art. 34 privind

dreptul la ocrotirea sănătății, art. 45 privind libertatea economică și art. 47 referitor la nivelul de trai.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textul de lege criticat a mai constituit obiect al analizei de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, Curtea a constatat că acest text de lege nu consacră drepturi fundamentale și, „fiind vorba despre indemnizații cu caracter reparatoriu, legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestora, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală”. De asemenea, Curtea a reținut că nu este întemeiată susținerea referitoare la încălcarea dreptului la un nivel de trai decent, dispozițiile de lege criticate „instituirea unui set de măsuri de adaptare la condițiile economico-sociale existente, în funcție de care nivelul de trai nu poate fi evaluat ca având un standard mai ridicat”. În același sens, Curtea a arătat că obligația constituțională a statului de a asigura un nivel de trai decent, de a crea condițiile necesare creșterii calității vieții, precum și caracterul de stat social al României se realizează „atât prin reglementarea unor drepturi fundamentale, precum dreptul la securitate socială, dreptul la muncă — condiție principală pentru un trai decent —, dreptul la o salarizare echitabilă, dreptul la protecția sănătății și altele asemenea, dar și prin drepturi care nu

au o consacrare constituțională și care tind către același obiectiv.[...] Caracteristic tuturor acestor drepturi ale cetățenilor și obligații corelative ale statului este faptul că, în măsura în care nu sunt nominalizate expres de Constituție, legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. De asemenea, va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială luate, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional privește numai drepturile consacrate de Legea fundamentală, iar nu și cele stabilite prin legi”.

Curtea constată că în cauză nu au intervenit elemente noi care să justifice reconsiderarea celor statuate prin decizia sa anterioară.

Totodată, Curtea constată că dispozițiile constituționale ale art. 25 privind dreptul la liberă circulație, art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată, art. 33 referitor la accesul la cultură, art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății și art. 45 privind libertatea economică nu sunt incidente în cauză, prevederile de lege criticate nereglementând aspecte ale acestor drepturi fundamentale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II — art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Nicolae Bucur în Dosarul nr. 1.002/118/2012 al Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.043

din 11 decembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) pct. 37 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) pct. 37 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Toader Paraschiv în Dosarul nr. 22.470/303/2011 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 1.052D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, Toader Paraschiv, și, pentru partea Agenția Națională de

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Integritate, directorul Direcției juridice, control, relații publice și comunicare, Ioana Lazăr, cu delegație depusă la dosar.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că dosarul se află la al doilea termen de judecată, ca urmare a admiterii cererii de acordare a unui nou termen de judecată, formulată de Agenția Națională de Integritate în ședința publică din data de 29 noiembrie 2012, când, în temeiul dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 47/1992 și ale art. 156 din Codul de procedură civilă, Curtea a dispus amânarea judecării cauzei pentru data de 11 decembrie 2012.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea criticii de neconstituționalitate în raport cu art. 9, art. 16 alin. (1) și art. 20 din Constituție. În acest sens, susține că obligarea președinților, vicepreședinților, secretarilor și trezorerierilor federațiilor și confederațiilor sindicale la declararea averii și a intereselor este nejustificată și discriminatorie în raport cu persoanele care îndeplinesc funcții publice, deoarece liderii de sindicat nu exercită prerogative de putere publică, nu prestează în numele statului un serviciu de interes general și nu dispun de capacitatea de a gestiona sau administra fonduri publice.

Reprezentantul Agenției Naționale de Integritate solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Arată că sindicatele reprezintă o emanație a statului de drept, asigurând exprimarea punctelor de vedere ale membrilor lor, astfel că nu poate fi considerată neconstituțională opțiunea legiuitorului de a institui obligația declarării averii și a intereselor pentru liderii de sindicat, în cazul cărora este justificată îndeplinirea imperativelor de etică și moralitate. De asemenea, persoanele din conducerea organizațiilor sindicale sunt implicate în procesul de luare a deciziilor și, de aceea, obligația prevăzută prin textul de lege criticat asigură exercitarea funcțiilor în condiții de transparență. În fine, arată că reglementarea criticată este justificată de situația obiectiv diferită a liderilor de sindicate și corespunde exigențelor Uniunii Europene și ale Grupului Statelor Anticorupție al Consiliului Europei în ceea ce privește asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor publice. Depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca nefundată, sens în care arată că, în cazul liderilor organizațiilor sindicale, este justificată incidența reglementărilor privind obligațiile de integritate și transparență în exercitarea funcțiilor publice. Instituirea unor asemenea obligații ține, în termeni mai largi, de lupta statului pentru combaterea corupției, sens în care invocă Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, ratificată de România prin Legea nr. 365/2004, și Decizia-cadru 2003/568/JAI din 22 iulie 2003 a Consiliului Uniunii Europene privind combaterea corupției în sectorul privat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 22.470/303/2011, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) pct. 37 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.**

Excepția a fost ridicată de Toader Paraschiv într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că, în enumerarea de la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, la pct. 37 este cuprinsă o categorie de persoane, respectiv cele care exercită unele funcții de conducere în organizațiile sindicale, care nu are niciun element de similaritate cu celelalte 38 de categorii din enumerare. Astfel,

între funcțiile și demnitățile publice, pe de o parte, și funcțiile de conducere din organizațiile sindicale nu există nici identitate și nici similaritate, astfel încât aplicarea aceluiași tratament juridic, fără a exista un motiv obiectiv și rezonabil, constituie o discriminare. Președinții, vicepreședinții, secretarii și trezorerierii federațiilor și confederațiilor sindicale nu sunt nici funcționari publici și nici demnitari, nu exercită nicio prerogativă de putere publică, nu prestează în numele statului vreun serviciu de interes general și nu dispun de capacitatea de a lua decizii cu privire la modul de gestionare, administrare și distribuire a fondurilor publice.

De asemenea, arată că declararea averilor și a intereselor are drept scop exercitarea unui control asupra persoanelor care îndeplinesc o funcție susceptibilă să ocazionați acte de corupție și afectarea fondurilor publice. Or, integrarea conducătorilor de federații și confederații în categoria funcționarilor și demnitarilor susceptibili să fie subiecți activi ale faptelor de corupție nu este nici logică, nici impusă de vreun tratat internațional sau reglement european.

Sunt invocate, în același timp, aspecte privind procesul de adoptare a Legii nr. 176/2010, evidențiindu-se opțiunile diferite, pe parcursul adoptării legii, în ceea ce privește includerea sau nu a liderilor de sindicat în categoria persoanelor obligate să depună declarația de avere și de interese.

De altfel, discriminarea rezultă și în raport cu categoriile celorlalți conducători de organizații neguvernamentale, care nu au o asemenea obligație, deși există asemenea organizații care primesc subvenții de la bugetul de stat sau de la bugetele locale.

În absența unui temei obiectiv și rezonabil, prevederile de lege criticate încalcă și art. 9 din Constituție, sens în care sunt invocate prevederile Convenției nr. 87 privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical, adoptată de Organizația Internațională a Muncii (O.I.M.), ratificată prin Decretul nr. 213/1957, publicat în Buletinul Oficial al României, nr. 4 din 18 ianuarie 1958, art. 2 alin. (2) din Legea dialogului social nr. 62/2011 și art. 218 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.

Invocând dispozițiile art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, autorul excepției susține că dreptul de asociere în sindicate este un drept fundamental distinct de dreptul general de asociere.

Pe de altă parte, presupunând că includerea conducătorilor de federații și confederații sindicale în rândul persoanelor care trebuie să depună declarații de avere ar avea ca motivație grija față de fondurile pe care aceste organizații le încasează din cotizările membrilor lor, acesta nu poate fi considerat un motiv valabil, fiind în contradicție cu modul în care este interpretată Convenția nr. 87/1948 de organisme specializate ale O.I.M. Potrivit acestei interpretări, fondurile sindicatelor nu sunt fonduri publice, iar gestionarea acestora constituie responsabilitatea organizațiilor sindicale.

În plus, în niciun stat din Uniunea Europeană, legislația nu prevede obligația declarării averii pentru liderii federațiilor sau confederațiilor sindicale, iar obligarea acestora la declararea averilor nu are nicio legătură cu lupta împotriva corupției.

În fine, susține că dreptul fundamental la asociere în sindicate este îngăduit, în condițiile în care averea reprezentanților organizațiilor sindicale este supusă controlului unei autorități publice, doar pentru faptul că aceștia exercită o funcție de conducere.

Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă apreciază că prevederile art. 1 alin. (1) pct. 37 din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale, deoarece în stabilirea categoriilor de persoane cărora le revine obligația de a depune declarația de avere și de interese legiuitorul a avut în vedere atât calitatea destinatarilor actului normativ, cât și importanța funcțiilor deținute de acestea. Stabilirea acestei obligații în sarcina președinților, vicepreședinților, secretarilor și trezorerierilor federațiilor și confederațiilor sindicale este justificată de necesitatea prevenirii faptelor de corupție. Activitatea persoanelor vizate de norma criticată are o importanță deosebită, prin realizarea negocierii dintre angajator sau

organizația patronală și sindicat ori organizația sindicală sau reprezentanții angajaților, a căror conducere o asigură, în vederea reglementării raporturilor de muncă ori de serviciu dintre cele două părți. Ca urmare, se justifică interesul oricărui cetățean de a cunoaște date referitoare la veniturile realizate și incompatibilitățile existente cu privire la personalul vizat.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 1 alin. (1) pct. 37 din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale. Precizează că textul de lege criticat nu creează o discriminare între diferite categorii de persoane, ci reprezintă opțiunea legiuitorului, care nu poate fi considerată contrară dispozițiilor constituționale invocate. De asemenea, pentru a asigura condițiile ca activitatea sindicatelor, patronatelor și asociațiilor profesionale să se desfășoare sub semnul imparțialității, integrității și transparenței, legiuitorul a stabilit măsuri de protecție a acestor deziderate, precum este și reglementarea obligației declarării averii și a intereselor. Această obligație este justificată de necesitatea prevenirii faptelor de corupție de către anumite categorii de personal, individualizate de legiuitor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de Agenția Națională de Integritate, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 alin. (1) pct. 37 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, având următorul cuprins:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) pct. 37 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Toader Paraschiv în Dosarul nr. 22.470/303/2011 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Acordului dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii privind asistența medicală pentru membrii forțelor armate și dependenții lor, semnat la Washington la 6 septembrie 2012

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii privind asistența medicală pentru membrii forțelor armate și dependenții lor, semnat la Washington la 6 septembrie 2012.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Gabriel Oprea
Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa
Ministrul afacerilor externe,
Titus Corlățean

București, 23 ianuarie 2013.
Nr. 27.

A C O R D

între Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii privind asistența medicală pentru membrii forțelor armate și dependenții lor

Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii, denumite în continuare *părți*, dorind o cooperare efectivă în cadrul unui schimb de asistență medicală,

având în vedere că legile și regulamentele Statelor Unite prevăd că asistența medicală cu spitalizare în instituțiile medico-militare ale Departamentului Apărării din Statele Unite ale Americii poate fi asigurată gratuit cadrelor militare străine și dependenților lor care le însoțesc în Statele Unite, dacă asistența medicală echivalentă este pusă la dispoziție unui număr echivalent de cadre militare ale Statelor Unite și dependenților lor în țara cadrului militar străin,

având în vedere că părțile au hotărât că există condiții adecvate ca o asistență medicală echivalentă pentru un număr echivalent de persoane să fie pusă la dispoziție de către fiecare parte și

luând în considerare importanța stabilirii unor acțiuni de cooperare privind disponibilitatea asistenței medicale pe baza principiului reciprocității,

părțile convin asupra următoarelor:

ARTICOLUL I

Obiectiv

Prezentul acord stabilește o înțelegere între părți în temeiul căreia tratamentul medical cu spitalizare și alte tratamente medicale pot fi puse la dispoziție pe bază de reciprocitate cadrelor militare și dependenților lor în instituțiile medico-militare aparținând forțelor armate ale Statelor Unite ale Americii și ale Ministerului Apărării Naționale din România. Această asistență medicală, care poate fi asigurată la instituțiile medico-militare de pe teritoriul fiecărei părți, va fi gratuită.

ARTICOLUL II

Definiții

1. *Dependenți* — termenul *dependenți* este definit după cum urmează:

a) *soț/soție* — persoana care, în baza legilor și regulamentelor militare din țara militarului respectiv, este considerată a fi soțul legitim sau soția legitimă a cadrului militar respectiv;

b) *copil dependent* — copilul unui militar care depinde de cadrul militar respectiv pentru întreținere și care nu a împlinit vârsta de 21 de ani sau vârsta de 23 de ani, dacă este înscris la cursurile de zi ale unei instituții de învățământ superior.

2. *Cheltuieli de întreținere* — costul meselor consumate la instituțiile medico-militare ale părților.

ARTICOLUL III

Sfera de aplicare

1. Prezentul acord se aplică acelor cadre militare ale Statelor Unite și dependenților lor și cadrelor militare române și dependenților lor care se află în cealaltă țară la invitația oficială a guvernului gazdă sau sunt în cealaltă țară ca membri ai unui echipaj al unui avion militar în vizită ori al unei nave militare oaspete care aterizează pe aeroporturile celeilalte țări sau, respectiv, vizitează porturile celeilalte țări, în misiuni militare oficiale.

2. În afară de dependenții cadrelor militare române cuprinși în alineatul precedent, dependenții care însoțesc un (o) student(ă) militar(ă) din cadrul Programului Internațional de Instrucție și Educație Militară (IMET) intră sub incidența acestui acord (înțelegând că programul IMET le oferă acoperire studenților IMET).

3. Cerințele de identificare și dovezile de acceptabilitate a persoanelor care solicită asistență medicală în baza acestui acord vor fi stabilite de partea care asigură asistența.

ARTICOLUL IV

Reprezentanții

La aplicarea acestui acord, reprezentantul Departamentului Apărării al Statelor Unite va fi secretarul adjunct pentru sănătate, iar reprezentantul Ministerului Apărării Naționale din România va fi ministrul apărării naționale al României.

ARTICOLUL V

Tipurile de îngrijire medicală disponibile

1. Departamentul Apărării Statelor Unite poate pune la dispoziție în instituțiile sale medico-militare din Statele Unite ale Americii următoarele:

a) pentru cadrele militare române acoperite prin prezentul acord, îngrijirea medicală ambulatorie și cu spitalizare în instituțiile și cabinetele dentare medico-militare ale Departamentului Apărării este disponibilă gratuit (cu excepția meselor, dacă este cazul). Tratamentele medicamentoase existente în cadrul acestor instituții medico-militare sunt puse la dispoziție gratuit;

b) pentru dependenții care însoțesc cadrele militare respective:

(i) îngrijirea medicală ambulatorie și cu spitalizare în instituțiile medico-militare ale Departamentului Apărării este disponibilă gratuit (cu excepția meselor, dacă este cazul); și

(ii) îngrijirea medicală stomatologică, în aceeași măsură în care aceasta poate fi pusă la dispoziție în infrastructura militară din Statele Unite dependenților cadrelor militare ale Statelor Unite, este disponibilă gratuit în instituțiile medico-militare și cabinetele dentare ale Departamentului Apărării.

2. Dacă se acordă îngrijire medicală ca urmare a alineatului 1 din acest articol, cadrele militare române și dependenții lor care au beneficiat de îngrijire medicală într-o instituție medico-militară a Departamentului Apărării vor primi, pentru arhiva medicală personală, o copie a dosarului medical, cu înregistrarea înregistririlor primite și a planului de tratament de urmat.

Acest acord este redactat în două exemplare originale, în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Ministerul Apărării Naționale din România,

Sebastian Huluban

3. Ministerul Apărării Naționale din România poate pune la dispoziție în instituțiile medico-militare din România următoarele:

a) pentru cadrele militare ale Statelor Unite cuprinse în acest acord, îngrijirea medicală ambulatorie și cu spitalizare în instituțiile și cabinetele dentare medico-militare ale Ministerului Apărării Naționale din România este disponibilă gratuit (cu excepția meselor, dacă este cazul). Tratamentele medicamentoase din dotarea acestor instituții medico-militare sunt disponibile gratuit;

b) pentru dependenții care însoțesc cadrele militare respective:

(i) îngrijirea medicală ambulatorie și cu spitalizare în instituțiile medico-militare ale Ministerului Apărării Naționale din România este disponibilă gratuit (cu excepția costului meselor, dacă este cazul); și

(ii) îngrijirea medicală stomatologică, în aceeași măsură în care aceasta poate fi pusă la dispoziție în infrastructura militară din România dependenților cadrelor militare ale României, este disponibilă gratuit în instituțiile medico-militare și cabinetele dentare ale Ministerului Apărării Naționale din România.

4. Dacă se acordă îngrijire medicală ca urmare a alineatului 3 din acest articol, cadrele militare americane și dependenții lor care au beneficiat de îngrijire medicală într-o instituție medico-militară a Ministerului Apărării Naționale din România vor primi, pentru arhiva medicală personală, o copie a dosarului medical, cu înregistrarea înregistririlor primite și a planului de tratament de urmat.

ARTICOLUL VI

Cheltuielile

Fiecare parte va achita cheltuielile care rezultă din tratamentele acordate ca urmare a prezentului acord, în conformitate cu propriile ei legi și regulamente în vigoare, precum și în funcție de disponibilitatea fondurilor alocate pentru aceste scopuri.

ARTICOLUL VII

Rezolvarea divergențelor

Problemele legate de interpretarea prevederilor acestui acord sau de aplicarea acestui acord vor fi rezolvate prin discuții între reprezentanții părților.

ARTICOLUL VIII

Dispoziții finale

1. Acest acord va intra în vigoare la data primirii, prin canale diplomatice, de către partea americană a notificării scrise a părții române referitoare la îndeplinirea procedurilor legale interne privind intrarea în vigoare a acordului.

2. Acest acord va rămâne în vigoare pentru o perioadă de 3 ani, cu excepția situației în care este denunțat de oricare din părți prin trimiterea unei notificări scrise celeilalte părți cu cel puțin 90 de zile înainte de încetarea valabilității.

3. Acest acord poate fi prelungit printr-o înțelegere scrisă și de comun acord între părți.

4. Acest acord poate fi amendat prin înțelegere scrisă și de comun acord între părți.

Pentru Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii,

Erin C. Conaton

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2013—2014

În baza prevederilor art. 18, 19, 61, 62, 63, 68, 89, 90, 93, 94, 95, 97, 99, 100, art. 149 alin. (3), art. 234, 247, art. 248 alin. (3)—(6), art. 252, 253, 254, 254¹, 255, 262, art. 263 alin. (1)—(10), art. 268, 279, 280, 281, 282 și 284 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2013—2014, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală resurse umane și rețea școlară națională din cadrul Ministerului Educației, Cercetării,

Tineretului și Sportului, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Ecaterina Andronescu

București, 13 noiembrie 2012.
Nr. 6.239.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN pentru aprobarea unei licențe de dare în administrare și pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 431/2012 privind aprobarea unor licențe de explorare

Având în vedere prevederile art. 13 și ale art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de dare în administrare nr. 15.992/2013 privind explorarea resurselor de apă geotermală din perimetrul „Ștrand geotermal Deta”, județul Timiș, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și orașul Deta, județul Timiș, în calitate de administrator.

Art. 2. — Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 431/2012 privind aprobarea unor licențe de explorare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 9 ianuarie 2013, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Se aprobă Licența de explorare nr. 15.961/2012 privind explorarea resurselor de lignit din perimetrul Dealul Golul, județul Mehedinți, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială EXPLO LIGNIT COMPANY IMPEX — S.R.L., localitatea Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți, în calitate de concesionar.”

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Se aprobă Licența de explorare nr. 15.962/2012 privind explorarea resurselor de lignit din perimetrul Valea Ciocândiei, județul Gorj, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială EXPOLIG — S.R.L., orașul Motru, județul Gorj, în calitate de concesionar.”

3. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Se aprobă Licența de explorare nr. 15.964/2012 privind explorarea resurselor de lignit din perimetrul Negrești, județul Mehedinți, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială EXPOLIG — S.R.L., orașul Motru, județul Gorj, în calitate de concesionar.”

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu

București, 18 ianuarie 2013.
Nr. 7.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului de autorizare a furnizorilor de energie electrică și gaze naturale în vederea accesului la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pe platforma comună, conform Regulamentului (UE) nr. 1.031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității

Având în vedere prevederile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, aprobată prin Legea nr. 163/2012, precum și prevederile art. 18 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 1.031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de autorizare a furnizorilor de energie electrică și gaze naturale în vederea accesului la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pe platforma comună, conform Regulamentului (UE) nr. 1.031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Furnizorii de energie electrică și gaze naturale care solicită autorizarea în vederea accesului la procesul de licitație a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Havrileț

București, 23 ianuarie 2013.
Nr. 2.

ANEXĂ

REGULAMENT

de autorizare a furnizorilor de energie electrică și gaze naturale în vederea accesului la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pe platforma comună, conform Regulamentului (UE) nr. 1.031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității

Art. 1. — Prezentul regulament stabilește cadrul de reglementare privind autorizarea de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, denumită în continuare ANRE, a furnizorilor de energie electrică și a furnizorilor de gaze naturale de a participa la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră desfășurate pe platforma comună, conform Regulamentului (UE) nr. 1.031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 1.031/2010*, respectiv:

- condițiile de autorizare;
- conținutul documentației necesare autorizării;
- procedura de autorizare de către ANRE;

- obligațiile operatorilor economici autorizați;
- regimul sancționator și condițiile de modificare, suspendare și retragere a autorizării.

Art. 2. — Termenii și expresiile utilizate în prezentul regulament au semnificația prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 1.031/2010 și în Legea energiei electrice și gazelor naturale nr. 123/2012.

Art. 3. — Furnizorii de energie electrică și furnizorii de gaze naturale au dreptul de a participa la licitațiile pentru tranzacționarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră emise în baza Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului și a reglementărilor comunitare adoptate în aplicarea acesteia, în condițiile prezentului regulament.

Art. 4. — Furnizorii de energie electrică și furnizorii de gaze naturale titulari de licență de furnizare au dreptul să participe, pe baza autorizației emise de ANRE, în cadrul licitațiilor de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, fie în nume propriu, fie în numele clienților din sectorul energiei electrice sau al gazelor naturale care intră sub incidența schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

Art. 5. — În vederea autorizării pentru a participa la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, furnizorii de energie electrică și de gaze naturale solicitanți trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) sunt titulari de licență de furnizare a energiei electrice sau de licență de furnizare de gaze naturale, biogaz/biometan, GNL, GNCV, GPL, aflată în termen de valabilitate, iar până la data expirării licenței nu trebuie să fie mai puțin de 60 de zile lucrătoare;

b) dețin pe durata valabilității licenței de furnizare prevăzute la lit. a) o valoare a capitalurilor proprii și/sau a depozitelor bancare și/sau a disponibilului din linii de credit bancare de cel puțin 500.000 euro, la cursul de schimb valutar al Băncii Naționale a României valabil la data înregistrării cererii de acordare a autorizației;

c) nu au suferit condamnări pentru fapte penale;

d) nu au fost sancționați contravențional pentru nerespectarea prevederilor Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare;

e) nu se află în procedura de reorganizare judiciară sau de faliment;

f) nu le-a fost retrasă de către ANRE o autorizație/licență în ultimii 5 ani pentru motive imputabile;

g) garantează respectarea regulilor de conduită și a cerințelor prevăzute la art. 59 alin. (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1.031/2010.

Art. 6. — (1) În vederea autorizării pentru a participa la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, furnizorul de energie electrică sau de gaze naturale solicitant are obligația transmiterii la ANRE a următoarelor documente:

a) acte prin care probează că dispune de resursele financiare prevăzute la art. 5 lit. b);

b) certificatul constatator, în original sau copie legalizată, cu privire la înregistrarea și situația operatorului economic solicitant, eliberat de oficiul registrului comerțului cu cel mult 10 zile înainte de data depunerii la autoritatea competentă a cererii de autorizare;

c) cazier fiscal în termen de valabilitate, eliberat de organele fiscale competente;

d) proceduri interne, prin care solicitantul face dovada că asigură o politică adecvată și suficientă pentru respectarea de către societate, conducătorii, administratorii, angajații și colaboratorii acesteia a regulilor de conduită prevăzute la art. 59 alin. (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1.031/2010.

(2) Procedurile interne prevăzute la alin. (1) lit. d) trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

a) reguli și proceduri pentru prevenirea și evitarea conflictelor de interese cu clienții;

b) reguli și proceduri cu privire la relațiile cu clienții, în scopul de a proba capacitatea de a participa efectiv la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră și de a asigura respectarea prevederilor art. 59 alin. (2) lit. j) din Regulamentul (UE) nr. 1.031/2010;

c) reguli și proceduri pentru asigurarea confidențialității și păstrării în siguranță a datelor și informațiilor legate de activitățile desfășurate în legătură cu certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, în scopul de a se asigura respectarea prevederilor art. 59 alin. (2) lit. k) din Regulamentul (UE) nr. 1.031/2010;

d) reguli și proceduri cu privire la relațiile cu clienții, în scopul de a asigura că administratorii, conducătorii, angajații și colaboratorii solicitantului acționează întotdeauna în cel mai bun

interes al clienților, în mod echitabil și fără discriminare, și că aceste persoane nu obțin niciun avantaj din utilizarea informațiilor confidențiale de care iau cunoștință în activitatea de licitare în cadrul licitațiilor de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, în special acolo unde poate apărea o situație de conflict de interese între furnizorul de energie electrică sau de gaze naturale și client;

e) reguli și proceduri privind gestionarea plângerilor clienților cu privire la respectarea regulilor de conduită menționate la art. 59 alin. (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1.031/2010.

(3) Furnizorii de energie electrică și furnizorii de gaze naturale care solicită autorizație pentru a participa în nume propriu la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră sunt exceptați de la obligația de a depune procedurile interne prevăzute la alin. (1) lit. d).

Art. 7. — (1) În vederea autorizării pentru prestarea activității de licitare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în baza prevederilor prezentului regulament, solicitantul depune la ANRE o cerere, întocmită în conformitate cu anexa care face parte integrantă din prezentul regulament, însoțită de documentele prevăzute la art. 6, precum și de dovada plății unui tarif, prevăzut în ordinul de stabilire a tarifelor și contribuțiilor percepute de ANRE, în vigoare la data efectuării plății.

(2) Pentru anul 2013, tariful prevăzut la alin. (1) este de 1.000 lei.

(3) ANRE analizează documentația transmisă de solicitant în termen de 10 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia la ANRE și, dacă este necesar, îi cere acestuia completarea documentației depuse cu informații suplimentare și/sau care lipsesc, precum și cu justificări necesare autorizării.

(4) Solicitantul este obligat să transmită informațiile cerute de ANRE în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii de completare a documentației de autorizare.

(5) În cazul în care documentația depusă este incompletă, iar solicitantul nu transmite ANRE informațiile cerute în condițiile alin. (3), ANRE o returnează solicitantului cu mențiunea „documentație incompletă”.

(6) ANRE emite decizia de autorizare în termen de 30 de zile de la data la care documentația de autorizare este completă.

(7) În cazul în care solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul regulament, ANRE respinge cererea de autorizare printr-o decizie motivată, care poate fi contestată în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia, în condițiile legii.

Art. 8. — Furnizorii de energie electrică și furnizorii de gaze naturale autorizați în baza prevederilor prezentului regulament au următoarele obligații:

a) să respecte regulile de conduită prevăzute la art. 59 alin. (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1.031/2010 și procedurile interne emise în aplicarea acestora, prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. d);

b) să pună la dispoziția ANRE toate informațiile solicitate de aceasta în legătură cu activitatea desfășurată în baza prezentului regulament;

c) să transmită anual ANRE, până la sfârșitul anului, un raport privind participarea la licitațiile de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, care să cuprindă cel puțin lista cu clienții proprii, plățile efectuate și volumul certificatelor de emisii tranzacționate;

d) să permită accesul personalului ANRE care verifică la fața locului corectitudinea datelor furnizate ANRE în vederea autorizării.

Art. 9. — (1) Autorizațiile acordate în condițiile prezentului regulament se modifică în cazul schimbării circumstanțelor sau condițiilor existente la data acordării acestora.

(2) Furnizorii de energie electrică și furnizorii de gaze naturale care au obținut autorizație pentru a participa în cadrul licitațiilor de certificate de emisii de gaze cu efect de seră în numele clienților lor pot să solicite ulterior ANRE modificarea autorizației, în sensul acordării și a dreptului de a participa în

nume propriu în cadrul acestor licitații, fără a mai depune documentele care au stat la baza acordării autorizației.

(3) Furnizorii de energie electrică și furnizorii de gaze naturale care au obținut autorizație pentru a participa în cadrul licitațiilor de certificate de emisii de gaze cu efect de seră în nume propriu pot să solicite ulterior ANRE modificarea autorizației, în sensul acordării și a dreptului de a participa la aceste licitații în numele clienților din sectorul energiei electrice sau al gazelor naturale, dacă elaborează și depun la ANRE procedurile interne prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. d).

Art. 10. — Autorizațiile acordate în condițiile prezentului regulament se suspendă în cazul suspendării licenței de furnizare prevăzute la art. 5 lit. a).

Art. 11. — (1) Încălcarea dispozițiilor art. 8 lit. a) constituie fapta contravențională prevăzută la art. 194 pct. 39 din Legea nr. 123/2012.

(2) Nerespectarea dispozițiilor art. 8 lit. b) și c) constituie fapta contravențională prevăzută la art. 93 alin. (1) pct. 7 din Legea nr. 123/2012, în cazul furnizorilor de energie electrică, și cea prevăzută la art. 194 pct. 21 din Legea nr. 123/2012, în cazul furnizorilor de gaze naturale.

(3) Nerespectarea dispozițiilor art. 8 lit. d) constituie fapta contravențională prevăzută la art. 93 alin. (1) pct. 6 din Legea nr. 123/2012, în cazul furnizorilor de energie electrică, și cea prevăzută la art. 194 pct. 20 din Legea nr. 123/2012, în cazul furnizorilor de gaze naturale.

(4) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1), (2) și (3) se constată de către reprezentanții ANRE din oficiu, la sesizarea unor terți sau la notificarea de către titular și se sancționează în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 123/2012.

Art. 12. — (1) În caz de încălcare în mod sistematic și grav de către titularul autorizației a regulilor de conduită prevăzute la art. 59 alin. (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1.031/2010, precum și pentru nerespectarea procedurilor interne menționate la art. 6 alin. (1) lit. d), autoritatea competentă poate decide retragerea autorizațiilor acordate în condițiile prezentului regulament.

(2) Autoritatea competentă retrage autorizațiile acordate în condițiile prezentului regulament în cazul încetării activității sau falimentului titularului autorizației constatate/constatat prin hotărâre judecătorească definitivă.

(3) Titularul autorizației are obligația să notifice de îndată ANRE oricare dintre situațiile prevăzute la alin. (2).

*ANEXĂ
la regulament*

CERERE

de autorizare pentru prestarea activității de licitare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.031/2010 din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității

Domnule Președinte,

Subsemnatul [prenumele și numele], posesor al BI/CI seria .... nr ....., eliberat/ă de ..... la data de ....., CNP ....., în calitate de reprezentant legal [director general/administrator unic/împuternicit] al operatorului economic înregistrat la oficiul registrului comerțului cu denumirea [denumirea societății comerciale], cu sediul social în [numele comunei/orașului/municipiului, str. nr., județul], nr. telefon [nr. telefon], nr. fax [nr. fax] și contul [specificația/numărul de cont/ROL], deschis la banca [denumirea băncii comerciale], sucursala [denumirea/localizarea sucursalei unde este deschis contul societății comerciale], titular al licenței de furnizare a energiei electrice/licenței de furnizare de gaze naturale, biogaz/biometan, GNL, GNCV, GPL [nr. licenței de furnizare] din data de [data emiterii licenței de furnizare],

solicit autorizarea pentru prestarea activității de licitare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, în conformitate cu prevederile art. 18 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 1.031/2010 din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității. În vederea probării îndeplinirii cerințelor legale, depun documentele anexate, respectiv:

.....
.....
.....

Informații privind datele persoanei de contact nominalizate pentru transmiterea informațiilor necesare autorizării:

Numele persoanei de contact ..... Poziția deținută în cadrul societății .....

Adresa .....

Oraș/Comună .....

Județ .....

Cod poștal .....

Nr. telefon .....

Nr. fax .....

E-mail .....

Director general,

.....
[numele, prenumele, semnătura și stampila]

Data .....

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale LOYAL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 12 decembrie 2012, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale LOYAL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială LOYAL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Bacău, str. Logofăt Tăutu nr. 5A, județul Bacău, număr de ordine în registrul comerțului J4/1041/11.10.2012, cod unic de înregistrare 30773393/11.10.2012, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea are obligația de a raporta Direcției autorizări și avizări, pe adresa de e-mail: autorizari@csa-isc.ro,

copia scanată a contractului de asigurare/a poliței de asigurare de răspundere civilă profesională și a condițiilor de asigurare, în termen de 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acesteia, precum și trimestrial copia scanată a documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, să deschidă Jurnalul asistențelor în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu, conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Gheorghe-Cornel Coca-Constantinescu

București, 28 decembrie 2012.
Nr. 765.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

